

زشت و زیبای سریال افعی تهران#۴۷؛ سحر دولتشاهی تراپیست است یا...؟

مروری بر نکات مثبت و منفی سریال افعی تهران ساخته سامان مقدم که زیر ذره بین مخاطبان پر و پا قرص سریال و منتقدان دیده شده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، در حالی که سریال افعی تهران به کارگردانی سامان مقدم و نویسندگی پیمان معادی به نیمه‌های راه رسیده و با دنبال کردن سوژه جنجالی یک قاتل سریالی جایگاه ویژه‌ای میان مخاطبان شبکه نمایش خانگی پیدا کرده است به خلاصه‌ای از ویژگی‌های مثبت یا منفی که واکنش‌ها و بازتاب‌های فراوانی میان منتقدان و مخاطبان پر و پا قرص سریال‌های ایرانی شبکه نمایش خانگی داشته است، اشاره می‌کنیم:

یکی از نکاتی که همزمان با شروع این سریال میان نظر کاربران دیده شد؛ افتتاحیه سرد و معمولی سریال بود بسیاری از مخاطبان بر این باور بودند که با تماشای قسمت اول به سختی تصمیم گرفته‌اند تا انتها آن را دنبال کنند. داستان برایشان گنگ بود و به طور کلی انگار داستان برای آنها جز یک پیمان معادی (آرمان بیانی) جدی، تلخ و عصبی و کلوزآپ‌هایی از سحر دولتشاهی چیز بیشتری نداشت. حتی برخی به سکانس‌های متروسواری و پیاده روی در خیابان و موسیقی گوش دادن معادی هم خرده گرفته بودند که چرا بخش زیادی از سریال باید صحنه‌هایی مشابه و از این دست را ببینیم. البته برخی منتقدان معتقدند افتتاحیه شورانگیز این روزها تبدیل به یک شگرد تبلیغاتی و تکراری در سریال سازی شده و باید منتظر بود و دید این سریال در قسمت‌های بعدی دست پری برای جذب مخاطب دارد یا نه.

در ادامه و با پخش قسمت‌های بعدی کم کم تکلیف مخاطب با سبک و سیاق قصه پردازی در سریال مشخص شد و اینکه بیشتر از یک ماجراجویی جنایی قرار است لایه‌هایی از زندگی شخصی کاراکتر آرمان بیانی به عنوان یک منتقد، نویسنده و مدرس سینما که در تب و تب ساخت اولین فیلم زندگی‌اش است را ببینید. جدایی از همسر و زندگی جدید با پسر خردسالش، خانه نیمه تاریک و کتابخانه پر و پیمانش، موسیقی‌هایی که گوش می‌دهد و بخش مهم تر؛ کودکی گزنده و آزادریده و رابطه‌های ناکام عاطفی اوست. اینکه بیانی در شمایل یک کارگردان روشنفکر کتاب خوان، فرهیخته و امروزی نگاه از بالا به پایین که به همه اطرافیانش دارد با بازی درست پیمان معادی انگار برای مخاطب جا افتاده و باورپذیر شده است. ترند شدن سکانس‌هایی از سریال به خصوص سکانس مونولوگ پیمان معادی مقابل سحر دولتشاهی در اتاق درمان، نشان دهنده مسیر درستی بود که سریال افعی تهران برای قصه گویی انتخاب کرده است.

هر چند همچنان یکی از نکات آزاردهنده که میان نظر منتقدان و مخاطبان به چشم می‌خورد نماهای کلوزآپ (نمای نزدیک) از همه آدم‌ها و شخصیت‌های قصه افعی تهران است که در برخی قسمت‌ها به نظر می‌رسد کارکرد سینمایی و روایتی ندارد و بیشتر برای از دست ندادن مخاطب است.

نکته دیگر، بلا تکلیفی مخاطبان با کاراکتر سحر دولتشاهی در نقش تراپیست پیمان معادی (آرمان بیانی) در این سریال است که اگرچه به لحاظ فیزیک، چهره و گریم، جذابیت تصویری دارد اما کارکرد خود را روی صندلی یک تراپیست و روانکاو حرفه‌ای از دست داده است، اینکه آرمان بیانی مدام می‌خواهد با او وارد رابطه عاطفی شود اما او گنگ و مبهم پاسخ می‌دهد نقد منفی مخاطبان را به دنبال داشته است. این نکته که چرا یک درمانگر گاهی به شدت به بیمار یا مراجعش نزدیک می‌شود گاهی همه جا برای او دیوار می‌کشد گاهی جواب نگاه‌های عشق خواهانه‌اش را می‌دهد گاهی نگاهش را می‌دزد و بیشتر از حرفه درمانگرانه‌اش سعی می‌کند حواس مراجعش را پرت کند در میان نقدها دیده می‌شود.

این نکته تا آنجا پیش رفت که سکانس واپرال شده اتاق درمان پیمان معادی و سحر دولتشاهی در کنار سکانس معروف اتاق درمان سریال مطرح خانواده سوپرانو (The Sopranos) (۱۹۹۹) مقایسه شد. باورپذیری تراپیست در این سریال خارجی حتی در نگاه کردن جدی و حرفه‌ای خانم تراپیست هم دیده می‌شود اما در افعی تهران مخاطب نمی‌داند با یک مدل و ستاره سینما روبروست که به دنبال پرت کردن حواس مراجعش است یا گوش دادن به حرف‌های او به عنوان یک تراپیست.

این نقد با وجود انتشار تیزر قسمت هفتم که خبر از شروع یک رابطه عاشقانه میان این دو نفر می‌دهد هم همچنان در میان نظرات به قوت خود باقیست. برخی گفته‌اند که از ابتدا هم معلوم بود که تراپیست می‌خواهد با آرمان بیانی وارد رابطه شود پس دلیل رفتارها و جواب‌های منفی و دوپهلوی او به پیمان معادی چه بود. در میان البته برخی منتقدان هم به این نکته اشاره و پیش‌بینی می‌کنند که احتمالاً تراپیست هم کاراکتر متعادل و نرمالی ندارد و این نشانه‌ها به دلیل بروز اتفاقات دیگری در زندگی آرمان بیانیست.